

- สาระ:** : ลูกๆ ที่แสนหวาน เช่นที่ทั้งบัพและดาดาไม่มีความหลงทะนงตนและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกต้องทำตามพ่อในลักษณะเดียวกัน และลูกจะก้าวหน้าต่อไปอย่างสม่ำเสมอ
- คำถาม:** : เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง ลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับอะไร?
- คำตอบ:** : หากลูกต้องการที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง ให้มีความใส่ใจว่า 1. อย่าได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์แม้กระทั่งในจิตใจของลูก 2. อย่าได้มีความโกรธในสถานการณ์ใดๆ 3. หลังจากเป็นของพ่อแล้ว อย่าได้กลายเป็นอุปสรรคในงานของพ่อและในโพยชายัญของรูตรานี้ บางคนพูดอยู่เรื่อยๆว่า “บาบา บาบา” แต่พฤติกรรมของพวกเขาไม่สูงส่งและดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจเป็นอย่างดีว่าลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อแน่นอน อย่างไรก็ตาม การทำตามศรีมัท พ่อได้อธิบายว่ามีเพียงคัมภีร์เดียวเท่านั้นคือกิตะซึ่งมีคำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยพระเจ้า พระเจ้าคือพ่อของทุกคน คำพูดที่สูงส่งพูดโดยพระเจ้า พระเจ้าต้องมาอย่างแน่นอนและได้ทำให้ดวงวิญญาณสูงส่ง ด้วยเหตุนี้ท่านจึงได้รับการยกย่อง “ศรีมัททวาทีกิตา” หมายถึง คำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยพระเจ้า พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใดแน่นอน จากเพียงในคัมภีร์เดียวเท่านั้นที่คำพูดที่สูงส่งได้รับการจดจำ ไม่มีคัมภีร์อื่นใดมีคำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยพระเจ้า แม้กระทั่งนักเขียนก็ไม่เข้าใจว่าคำพูดที่สูงส่งเหล่านั้นเป็นของใคร ทำไมถึงมีการทำความผิดพลาดเกิดขึ้น? พ่อมาและอธิบายทั้งหมดนั้น ทันทีที่อาณาจักรของเราวันเริ่มต้นขึ้น พวกเขาก็เริ่มทำตามการกำหนดของราวัน ความผิดพลาดครั้งใหญ่เกิดขึ้นโดยผู้ที่ทำตามการกำหนดของราวัน พวกเขาถูกตบตีโดยราวัน เช่นที่มีคำกล่าวที่ว่าช่างกาดลใจให้ผู้คนเหล่านั้นทำระเบิดดา ในทำนองเดียวกัน ราวันก็เลสหักก็ดลใจมนุษย์กลับมาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้พิสูจน์ได้ว่าผู้ที่ทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์นั้นแตกต่างจากผู้เดียวที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ทั้งสองไม่สามารถเป็นผู้เดียวกันได้ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อย่าได้คิดว่าทุกคนมีความศรัทธา มันตามลำดับกันไป ยิ่งลูกมีศรัทธามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความสุขเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น ลูกต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางของพ่อ เราต้องทำตามศรีมัทเพื่อที่จะได้รับสถานภาพของการมีอำนาจในการปกครองตนเอง ไม่ได้ใช้เวลานานที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังทำตามมามาและบาบา พวกเขากำลังรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวเอง ดังนั้นลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกทำงานรับใช้อะไรเมื่อเทียบกับงานรับใช้ที่พวกเขาทำ บาบาได้อธิบายแล้วว่าชีพบาบาและบราห์มาดำนั้นอยู่ในรูปที่รวมกัน ดังนั้นลูกต้องเข้าใจว่าเขา(บราห์มา)คือผู้ที่ใกล้ชิดที่สุด เป็นรูปที่สมบูรณ์พร้อมของเขา(บราห์มา)ที่เห็นได้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นเขาต้องนำหน้าทุกคนอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามเช่นที่พ่อไม่มีความหลงทะนงตนและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นดาดานี้ก็ไม่มี ความหลงทะนงตนเช่นกัน เขาพูดว่า: ชีพบาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก เมื่อมีการพูดมูรีลี บาบาพูดว่า: ให้เข้าใจว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังพูดผ่านผู้นี้ บราห์มานี้ต้องได้รับฟังเช่นกันอย่างแน่นอน หากเขาไม่ได้รับฟังหรือไม่ได้ถ่ายทอด, เขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามเขาปล่อยจิตสำนึกที่เป็นร่างของตนเองแล้วพูดว่า: ให้เข้าใจว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังพูดทุกสิ่ง ฉันยังคงเพียรพยายามต่อไป มีเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่อธิบายทุกสิ่ง ผู้ที่เคยผ่านสภาพของการไม่บริสุทธิ์ มามาเป็นกุมารี่และดังนั้นเธอจึงไปล้างหน้า ลูกๆ กุมารี่ก็ต้องทำตามมามาเช่นกัน ผู้ครองเรือนจำเป็นต้องทำตามบาบา ลูกแต่ละคนต้องเข้าใจว่าลูกไม่บริสุทธิ์และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักที่พ่อสอนลูกคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง จะต้องไม่มีสำนึกที่เป็นร่างใดๆในสิ่งนี้ อัจชะ หากลูกคนไหนไม่สามารถให้ความรู้ได้แล้วให้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง โดยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกสามารถให้ความรู้ได้ อย่างไรก็ตามหากลูกลืมที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นั่นก็ไม่มีไร ให้ความรู้และซึ้งแะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เพราะสภาพของการไปอยู่เหนือเสียงคือสภาพของการปลดเกษียณ สิ่งหลักคือการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและการเฝ้าแต่จดจำพ่อและวงจรต่อไป อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร เพียงเฝ้าแต่อธิบายว่า: จดจำพ่อ นี่คือการจาริกแสวงบุญ เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็บอกว่าเขาไปสวรรค์แล้ว ไม่มีใครในหนทางของความไม่รู้จะจดจำสวรรค์ได้ การจดจำสวรรค์หมายถึงการตายจากที่นี่ ไม่มีใครจดจำสิ่งเช่นนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: ยิ่งลูกจดจำบาบาได้มากเท่าไร ประทศของความทุกข์ของลูกจะพุ่งขึ้นสูงมากเท่านั้น จดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส

มากเท่านั้นเช่นกัน โดยการไม่จดจำพอ ลูกจะสับสนและสับสนอยู่เรื่อย ๆ ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงในช่วง
ระยะเวลานั้นได้ บาบาได้ยกตัวอย่างของคูรักและผู้เป็นที่รักแก่ลูก แม้ว่าเขากำลังทำงานของเขาและเธอกำลังปั่นด้าย คูรัก
ของเธอก็มาปรากฏตัวต่อหน้าเธอ คูรักนั้นระลึกถึงผู้เป็นที่รัก และผู้ที่เป็นที่รักก็ระลึกถึงคูรัก ที่นี้ลูกเพียงแต่ต้องระลึกถึง
พ่อผู้เดียว พ่อไม่จำเป็นต้องจดจำลูก พ่อคือผู้เป็นที่รักของทุกคน ลูกๆเขียนว่า: บาบาท่านจดจำฉันหรือไม่? โอ้! แต่ผู้เป็น
ที่รักของทุกคนจะจดจำลูกผู้เป็นคูรักได้อย่างไร? มันเป็นไปได้ ท่านคือผู้เป็นที่รัก ท่านไม่สามารถเป็นคูรักได้ ลูกต้อง
จดจำท่าน ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นคูรักของผู้ที่เป็นที่รักเดิวนั้น หากท่านกลายเป็นคูรัก ท่านจะจดจำผู้คนมากมาย
เพียงใด? สิ่งนั้นเป็นไปได้ไม่ได้! ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้มีภาระของบาปใดๆกับพ่อที่พ่อจะต้องจดจำใคร เป็นลูกที่มีภาระนั้น
หากลูกไม่จดจำพอ ภาระของบาปกรรมจะไม่ถูกขจัดออกไป ทำไมพ่อจะต้องจดจำใคร? ลูกดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ ยิ่ง
ลูกดวงวิญญาณอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกดวงวิญญาณก็จะยิ่งกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์มากขึ้น
และบาปของลูกจะถูกตัดออกไปมากขึ้นเท่านั้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ต้องใช้ความพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็น
ดวงวิญญาณ ลูกกำลังได้รับความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกกลายเป็นตริกาลดาร์ชิตีตามลำดับตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ให้ทั้ง
วงจรรออยู่ในสติปัญญาของลูก พ่ออธิบายว่า: ลูกเป็นประชากรใช้ใหม่? ลูกคือผู้ที่แสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความ
สงบและดินแดนแห่งความสุขแก่ทุกคน ลูกรับฟังสิ่งใหม่ๆเหล่านี้ทั้งหมด ลูกรู้ว่าลูกดวงวิญญาณแท้จริงแล้วเป็นผู้อยู่
อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก เราคือนักแสดง จงเก็บความคิดเหล่านี้ไว้ในสติปัญญา
ของลูกต่อไปแล้วลูกจะมีความซาบซึ้ง พ่อได้อธิบายว่าบทบาทของลูกตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงตอนกลางและตอนจบนั้นเป็น
เช่นไร เวลาที่ลูกต้องไปสู่สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกอย่างแน่นอนแล้วจึงไปสู่ยุคทอง ในขณะที่รักษาความใสใจนี้
จงทำประโยชน์ให้กับตนเอง! อย่าได้เป็นเพียงบังเกิด! หากลูกเฝ้าแต่สอนผู้อื่นแต่ตัวลูกเองไม่ได้อยู่ในสภาพนั้น มันจะ
ไม่ส่งผลกระทบใด ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามของตนเองด้วย พ่อบอกลูกเช่นกันว่าท่านพยายามที่จะอยู่ในการจดจำ
ระลึกถึงอย่างไร บางครั้งพายุของมายาก็มาในลักษณะเช่นนั้นที่ทำลายโยคะของสติปัญญา ลูกๆมากมายได้ส่งชาร์ตของ
พวกเขา บาบาถึงกับประหลาดใจว่าพวกเขาเหล่านั้นพ่อไปได้อย่างไร บางทีพวกเขาไม่รู้ถึงความแรงนั้นและดังนั้นพวกเขา
จึงเริ่มที่จะเขียนชาร์ตของพวกเขา อย่างไรก็ตามหากพวกเขาวิ่งแข่งในการแข่งขันอย่างรวดเร็วเช่นนั้น พวกเขาก็จะ
ประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง แต่ไม่เลย! นั่นเป็นเพียงในขอบเขตของการเขียนชาร์ตของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาไม่ได้เขียน
ว่าพวกเขาได้ทำให้ผู้คนมากมายคล้ายกับตัวเขาเองมากแค่ไหน คนอื่นเช่นกันก็ไม่ได้เขียนถึงบาบาและพูดว่า: บาบา คนนี้
ได้ชี้หนทางให้แก่ฉัน บาบาไม่ได้รับข่าวสารเช่นนั้น แล้วบาบาจะเข้าใจอะไร? จะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเพียงแค่การส่งชาร์ตของ
ลูก ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวเองด้วย ลูกต้องกลายเป็นทั้งรูปและบาซันต์ มิฉะนั้นลูกจะไม่ทัดเทียมกับพ่อ ลูก
ต้องกลายเป็นรูปและบาซันต์ที่ลูกต้อง นี่คือนิสัยที่ต้องใช้ความพยายาม สำนึกที่เป็นร่างนั้นฆ่าลูก ราวน์ทำให้ลูกมีสำนึกที่
เป็นร่าง เวลาที่ลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแล้วหลังจากครึ่งวงจรร ายาว์วก็ทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่
มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะกลับมาอ่อนหวานมาก ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม เหตุนี้เองบาบาจึงพูดเสมอว่า: อย่าได้
ทำร้ายหัวใจของใคร อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน จะต้องมีความสูงส่งมากในวิธีการพูด
และการปฏิสัมพันธ์ของลูก ขอให้มิเพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ออกมาจากปากของลูกของพระเจ้าอยู่เสมอ ลูกได้ให้ท่านแห่ง
ชีวิตแก่นมนุษย์ แสดงหนทางให้กับพวกเขาและบอกพวกเขาว่า: คุณเป็นลูกของพระเจ้าใช่หรือไม่? คุณต้องได้รับ
อาณาจักรแห่งสวรรค์จากพ่อ แล้วทำไมเวลานี้คุณถึงไม่มีสิ่งนั้น? เพียงแค่จำไว้ว่า: คุณได้รับมรดกจากพ่ออย่างแท้จริงใช่
หรือไม่? ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นเทพ ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ให้เข้าใจว่าคุณเคยเป็นคนในสกุลของลักษมีและนารายณ์ แล้ว
เหตุใดคุณถึงคิดว่าตนเองเป็นอะไรที่น้อยกว่านั้น? บาบาเข้าใจดีว่าผู้ที่พูดว่าไม่ใช่ทุกคนจะสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้
ไม่ได้เป็นของสกุลนี้ ที่เวลานี้พวกเขาเริ่มมีความแปรปรวนขึ้นๆลงๆ ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อทำให้ลูกสามารถสะสม
รางวัลเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกเริ่มใช้สิ่งนั้นจนหมดและทำให้หมดสิ้น ลูกถูกปกคลุมไปด้วยสนิมและเวลานี้ได้กลับมาตา
โมประธานและมีค่าเช่นเปลือกหอย เพียงบาร์ตเท่านั้นที่เคยมั่งคั่ง 100 % พวกเขาได้รับมรดกของเขาจากที่ไหน? มีเพียง
นักแสดงเท่านั้นที่สามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ มนุษย์เป็นนักแสดง พวกเขาควรจะให้จำลักษมีและนารายณ์ได้รับ
อาณาจักรของพวกเขาจากที่ไหน เหล่านี้เป็นประเด็นที่ดีมาก! แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องได้รับโชคแห่งอาณาจักรของเขาใน
ชาติเกิดก่อนหน้านั้น เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่
เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป ในอาณาจักรของราวน์การกระทำของมนุษย์เป็นบาป การกระทำของลูกที่นั่นเป็นก
กลาง นั่นคือโลกที่สูงส่ง พ่อเป็นผู้สร้างและดังนั้นพ่อต้องมาในยุครบรบบพบกันอย่างแน่นอน นี่คือนิยามของราวน์และ
นั่นคือนิยามของพระเจ้า เวลานี้พระเจ้ากำลังทำการก่อตั้งสิ่งนั้น ลูกทั้งหมดเป็นลูกของพระเจ้า ลูกกำลังได้รับมรดก
ของลูก ผู้คนของบาร์ตเคยมีความมั่งคั่งและเวลานี้กลายเป็นผู้ที่สิ้นเนื้อประดาตัว ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถมี
ความแตกต่างใดๆ ทุกคนเป็นส่วนของต้นไม้ของพวกเขาเอง นี่คือนิยามที่หลากหลาย ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะไปสู่

ศาสนาเทพอีกครั้ง ชาวคริสเตียนมีสุขในศาสนาของตนเอง พวกเขาแม้กระทั่งดึงดูดผู้อื่นให้เข้ามาในศาสนาของพวกเขา เนื่องจากผู้คนของบาร์ตได้หลงลืมศาสนาของตนเอง พวกเขาจึงคิดว่าศาสนาอื่นนั้นดีกว่า ผู้คนมากมายเดินทางไปต่างประเทศเพื่อหางานทำ เพราะพวกเขาสามารถมีรายได้ที่ดีที่นั่น ละครถูกสร้างขึ้นอย่างมหัศจรรย์มาก จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ดีมากในการทำความเข้าใจสิ่งนั้น โดยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ลูกก็สามารถเข้าใจทุกสิ่งได้ ละครนี้ได้ถูกกำหนดแล้วเป็นนิรันดร์ ลูกๆต้องทำให้ผู้อื่นมีความสุขอยู่เสมอเช่นเดียวกับลูก นี่เป็นธุรกิจของลูกที่จะชำระผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ งานของพ่อเป็นเช่นไร งานของลูกก็เป็นเช่นนั้น ให้ใบหน้าของลูกอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอเหมือนใบหน้าของเหล่าเทพ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นลูกเป็นลูกที่น่ารัก ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับความโกรธ พ่อได้มาเพื่อให้มรดกแห่งความสุขแก่ลูกๆ ขึ้นทางไปสู่สวรรค์ให้กับทุกคน พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกต้องเป็นผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกัน อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร การลงโทษของลูกจะเพิ่มขึ้นเป็น 100 เท่า ไม่มีใครสามารถรอดพ้นจากการลงโทษได้ จะมีศาลพิเศษสำหรับลูก พ่อพูดว่า: หากลูกก่อให้เกิดอุปสรรค จะต้องมีการลงโทษอย่างมาก ทุกวงจรลูกจะมีนิมิตว่าคนนั้นคนนี้จะกลายเป็นอะไร ในช่วงแรกๆ พวกเขาได้มีการแสดงสิ่งเหล่านี้ แต่บาบาห้ามไม่ให้พวกเขาบอกผู้อื่น ในตอนท้ายทุกคนจะรู้อย่างถูกต้อง เมื่อลูกทำความก้าวหน้าต่อไปก็จะมีนิมิตด้วยความแรงมาก จะมีการขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ คิวจะยาวลงไปถึงอาบู จะไม่มีใครสามารถได้พบกับบาบา พวกเขาจะพูดว่า: โอ้พระเจ้า! กิจกรรมที่สูงส่งของท่าน... สิ่งนี้ได้มีการจดจำกันมาเช่นกัน นักปราชญ์และบัณฑิตก็จะมาในตอนท้ายด้วยเช่นกัน บัลลังก์ของพวกเขาจะสั่นคลอน ลูกๆจะมีความสุขอย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักและระลึกถึงจากแม่ พ่อ บัพดาดา เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับความรักและการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับความรักมากขึ้นเท่านั้น บาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น และลูกสามารถซึมซับได้มากเท่านั้น ให้ปรอทของความสุขของลูกๆควรรอยู่ในระดับสูง ขึ้นทางให้กับใครก็ตามที่มา มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจะต้องได้รับจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือไม่? ต้องมีความเพียรพยายามเช่นนั้น! อัจชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาสูงส่งอย่างมากในวิธีการพูดและการปฏิสัมพันธ์ของลูก ให้เพชรพลอยออกจากปากของลูกเท่านั้นอยู่เสมอ รับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง อย่าได้ทำร้ายหัวใจของใคร

2. ระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับความโกรธ ใบหน้าของลูกควรสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอเหมือนกับใบหน้าของเหล่าเทพ ทำให้ตัวลูกเองเป็นเทพด้วยพลังของความรู้และโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่บริสุทธิ์ (ชาดพุทธิวัน sadbuddhivan) และอยู่เหนือความสำนึกผิดต่อสิ่งที่กระทำผิดประเภทใด อยู่นิ่งเสมอ และด้วยเหตุนี้จึงสัมผัสกับสภาพของการเป็นตัวของการบรรลุผล ลูก ๆ ที่มอเบรื่อแห่งชีวิตของพวกเขาให้กับพ่อและจบสิ้นจิตสำนึกของ “ฉัน” ใดๆ และไม่ปะปนการกำหนดของจิตใจตนเองกับศรีมัทจะอยู่เหนือการสำนึกผิดประเภทใด อยู่นิ่งเสมอ และพวกเขาได้สัมผัสกับสภาพของการเป็นตัวของการบรรลุผล ลูกเช่นนั้นเป็นลูกที่มีสติปัญญาบริสุทธิ์ ลูกที่มีสติปัญญาที่บริสุทธิ์เช่นนั้นพิจารณาว่าพายุ (ทูปานtoofan) เป็นของขวัญ (โทฟาทohfa) และความขัดแย้งใดๆ ของธรรมชาติหรือชั้นสการนั้นเป็นวิธีการในการก้าวไปข้างหน้า พวกเขาทำให้พ่อเป็นเพื่อนร่วมทางที่มั่นคงสม่ำเสมอของพวกเขา เฝ้าดูทุกบทบาทในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเคลื่อนไปในขณะที่มีความสุขและร่าเริงอยู่เสมอ

คติพจน์: คลื่นแห่งความทุกข์ไม่สามารถมาถึงลูก ๆ ที่ให้ความสุขในฐานะที่เป็นลูกของพ่อผู้ประทานความสุข

*** โอม ขานติ ***